

Menzile Doğru

– mesakin · 22 Nisan 2026

Nasıl gelip geçti, anlamadım hiç,
Zaman avucumdan akıp da gitti.
Daha dün yaşanan hatıralarım,
Sanki yaşanmadan silinip gitti.

Bir gölge misali, bir rüya gibi,
Yaşananlar gözümde kayıp gitti.
Dünyayı kendime ait sanırken,
Varımı yoğumu alıp da gitti.

Dünya dediğin bir konak yeridir,
Gelen soluklanır, göç eder gider.
Kapısı açık bir dost yeri gibidir,
Gelen nice hâller görür de gider.

Dünyanın sevinci emanet gibi,
Vakti gelince de hep solar gider.
Gençliğin coşkulu bahar günleri,
Zamanın elinde yiter de gider.

Zaman bir nehirdir, durmadan akar,
Ne geri döner ne ardına bakar.
Gençliđi sessizce alır götürür,
Gözyaşın aksa da dönüp de bakmaz.

Aldanma gönlüm bu fâni cihana,
Her şey vakti ile varır yerine.
Dünya bir handır, yolcudur insan,
Sonunda varacak o da menzile.

mesakin-22/ /04/2026